

رکود در بخش صنعت چوب

رضا شیرازی
کارشناس ارشد اقتصادی

● فضای اقتصاد کشور قبل از امضای توافق‌نامه بین ایران و کشورهای ۵+۱ طبق آمارها با رشد منفی حدود هفت درصد در سال ۹۱ و ۵.۶ درصد در سال ۹۳ و صفر درصد در سال گذشته همراه بود. دلیل این امر فشار رکود و کاهش نرخ تورم بود. در این میان صنعت چوب نیز مانند دیگر صنایع، به دلیل رکود حاکم در بازار، دچار افت تقاضا و در نتیجه افت تولید شد و اکنون این احتمال وجود دارد که با تعطیلی برخی از واحدهای تولیدی، به مسئله بی‌کاری نیز دامن زده شود. امروزه شرایطی به سر می‌بریم که سایه تحریم‌ها از عرصه تولید، تجارت و صادرات ما برچیده شده و باید شواهدی از بهبود وضعیت در بخش صنعت داشته باشیم. صنعت چوب و خصوصاً صنعت مبلمان خانگی و اداری این روزها حال و روز خوشی ندارد. با نگاهی گذرا به بازارها مبلمان خانگی و اداری، درمی‌یابیم استقبال چندانی از خرید نمی‌شود و فروشندگان با اجاره‌های بالایی که می‌پردازند، روزگار خوشی ندارند و تنها در فروشگاه‌های خود چشم به راه مشتری نشسته‌اند. سه عامل دولت، تولیدکننده و مشتری، علت ایجاد این رکود است. قدرت خرید مردم کاهش یافته و سیاست ضدتورمی دولت در کنار پارامترهایی مانند افزایش نرخ مالیات، افزایش دستوری دستمزدها، افزایش حامل‌های انرژی و افزایش هزینه مواد اولیه وارداتی، فشار وحشتناکی را بر توان صاحبان صنعت وارد کرده و رقابت‌پذیری آنها را به شدت کاهش داده است. از سوی دیگر شرکت‌های صنایع چوبی هم جسارت تغییر در سبک تولیدات خود و همگام‌شدن با استانداردهای جهانی را از دست داده‌اند. کارشناسان اقتصادی را این باورند در چنین شرایطی که به رکود تورمی مشهور است، تنها راه نجات، تحریک طرف تقاضاست. همچنین در شرایط فعلی باید به فکر صادراتی‌کردن محصولات کشور نیز باشیم؛ از این‌رو مدیران، از طراحان برای طراحی تولیدات جدید و مدرن استفاده نمی‌کنند و شرکت‌هایشان دچار روزمرگی شده و به نیاز به تغییر به منظور رشد، توسعه و بهبود کیفیت محصول با توجه به درخواست مشتریان با دلقه‌های جدید، توجه نمی‌کنند و مشتریان در مواجهه با انتخاب بین کالای خارجی و ایرانی دچار تردید می‌شوند. باید ببینیم صنعت مبلمان ما در شرایط غیررقابتی با برندهای واقعی و بزرگان عرصه طراحی و بازرگانی بوده که چند صباحی را متناسب با بازار به سر برده است. صنعت مبلمان ما با مدیرانی با تفکر سنتی از فرصت نبود شرکت‌ها و برندهای بزرگ استفاده نکرده و به‌روزرسانی نشده است و این نگرانی به وجود آمده که در دوران پسابرجام، درصورتی‌که هنگامه رقابت و کار دانش‌محور فرا برسد، عرصه رقابت بر این صنعت تنگ‌تر خواهد شد. با نگاهی گذرا به دو کشور ترکیه و چین، درمی‌یابیم همین صنعت نقش بزرگی در رشد و توسعه کشورشان داشته‌است؛ کشور چین در سال ۲۰۰۲ حدود ۳.۵ میلیارد دلار مبلمان صادر کرده است یا کشور مصر با وجود فقر در منابع جنگلی، حدود ۳۵ میلیون دلار در سال ۲۰۰۰ صادرات مبلمان داشته است. آمریکا در همان سال حدود ۵.۹ میلیارد دلار مبلمان وارد کرده است که از این مقدار ۵.۲ میلیارد دلار آن از کشور چین بوده است. علت پیشرفت این کشورها استفاده از ابزارهای روز دنیا با توجه به کیفیت محصول و تنوع، استفاده از تجربیات و توجه به خواست مشتریان، بهره‌وری عوامل تولید و احتساب از روزمرگی به همراه برنامه‌ریزی برای رشد کیفیت محصول و استفاده از طراحان جوان و خلاق با نگرش مثبت و آگاهی مدیران‌شان است. ما مشکلات را به تحریم‌ها نسبت می‌دهیم؛ درحالی‌که کاملاً این‌گونه نیست و یکی از مشکلات اقتصادی کشور ناشی از بهره‌وری پایین و نبود مدیریت است. به نظر می‌رسد باید در کشورمان دست به تغییرات اساسی همراه با جسارت بزیم. مدیرانی به عنوان هیات مدیره و مدیرعامل وارد اتحادیه صادرات یا انصاف صنایع چوب شوند که بتوانند تمام وقت و فکر خود را برای پیشرفت و بهبود وضعیت صنعت چوب به کار گیرند و از طرفی از مدیران سنتی و مسن به عنوان الگوی تجربه و صوری استفاده کنیم و از مدیران تحصیل‌کرده جوان و ابداع‌کننده و خلاق بهره ببریم تا بتوانیم از رکود فعلی به سمت مسیر تعالی قدم برداریم.

کشورهای آسیای جنوب شرق چگونه موفق به راهبری بنگاه‌های کوچک و متوسط شدند

الگوبرداری از تأمین مالی مالزی

AP-Photo

نهادی، بهبود سیستم مالیاتی در مالزی است؛ به نحوی که بار نهایی مالیات بر دوش تولیدکننده نباشد و باعث افزایش هزینه‌های کسب‌وکار نشود. برآوردها نشان می‌دهد در نتیجه تلاش‌های انجام‌شده، در سال ۲۰۱۵ سهم اس‌ام‌ای‌ها از کل بنگاه‌های فعال در مالزی به ۹۸.۵ درصد و سهم آنها در اشتغال این کشور به ۵۹ درصد رسیده است. نکته درخور توجه اینکه در دوره ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ نرخ رشد متوسط سالانه اس‌ام‌ای‌ها معادل ۸.۳ درصد بوده که بالاتر از نرخ رشد متوسط سالانه اقتصادی در همین دوره یعنی ۵.۴ درصد قرار داشته است. همچنین سهم این بنگاه‌ها در تولید ناخالص داخلی، از ۳۲.۲ درصد در سال ۲۰۱۰ به ۳۵.۹ درصد در سال ۲۰۱۴ رسیده است. با وجود همه پیشرفت‌ها، دولت مالزی همچنان برای آموزش به بنگاه‌های کوچک و متوسط و افزایش دسترسی آنها به مشق‌های موجود تلاش می‌کند. افزایش تعداد نهادهای مشاوره‌ای و انجام طرح‌هایی با هدف سهولت تأمین مالی این بنگاه‌ها، از اولویت‌های اصلی دولت مالزی است. به‌طورکلی تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی ازسوی سه بخش بانکی، غیربانکی و بازار سرمایه انجام می‌شود. تأمین مالی در بخش بانکی ازسوی مؤسسات مالی توسعه‌ای (DFIs) و شامل مؤسسات بانکی و مؤسسات مالی است. انجام می‌شود. این مؤسسات شامل بانک بنگاه‌های کوچک و متوسط (۱۱)، بانک صادرات و واردات (EXIM) و مؤسسه مالی توسعه صنایع مالزی (۱۳) (MIDF) بانک پرتاین مالزی (۱۴)، بانک پیمانگوان مالزی (۱۵)، بانک کرچاساما راکیات مالزی (۱۶) بانک سیمپانان ناسیونال (۱۷) و مؤسسه تضمین اعتبار مالزی (۱۸) می‌شود. تمامی این نهادها، مالکیت دولتی دارند و عموماً با نظارت وزارت امور مالی فعالیت می‌کنند. حدود ۹۰ درصد از کل تأمین مالی اس‌ام‌ای‌ها در سال‌های اخیر ازسوی بخش بانکی انجام شده، که این امر گویای نقش حمایت‌کننده سیستم بانکی از صنایع کوچک و متوسط در مالزی است. در سال ۲۰۱۴ سهم وام‌های اعطایی به اس‌ام‌ای‌ها توسط بخش بانکی در تولید ناخالص داخلی، ۲۲.۴ درصد بوده است. در همین سال ۱۴۰۳، بنگاه اقدام به دریافت وام کرده‌اند که ۸۶ درصد از این تسهیلات توسط مؤسسات بانکی و ۱۴ درصد توسط مؤسسات مالی توسعه‌ای تأمین شده است. در بخش بانکی، طرح‌ها و اعتبارات خاصی برای صنایع کوچک و متوسط ازسوی دولت و بانک مرکزی مالزی (بنکارا بانک یا BNM) در نظر گرفته شده است که بنگاه‌های مشمول این طرح‌ها می‌توانند در نرخی پایین‌تر از نرخ بازار به اعتبارات مالی دسترسی داشته باشند. مؤسسه تضمین اعتبار (۲۰) مالزی نیز به‌عنوان تنها نهاد فراهم‌کننده تضمین برای اس‌ام‌ای‌ها نقش مهمی ایفا می‌کند. این مؤسسه در سال ۱۹۷۲ با دستور دولت مالزی و توسط بانک مرکزی این کشور تأسیس شد و هدف اصلی آن افزایش حمایت از برنامه‌های توسعه اقتصادی کشور از طریق کمک اندک اما قابل ارتکا و یادام به اس ام ای‌ها است. طرح تأمین مالی تکنولوژی سبز (GTFS) در سال ۲۰۱۰ با هدف حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط تولیدکننده یا مصرف‌کننده محصولات یا سیستم‌های دارای فناوری‌های سبز و طرح تأمین مالی مالکیت معنوی کوچک و متوسط دارای مالکیت معنوی برای استفاده از حق مالکیت خود به‌عنوان یک وثیقه تأمین مالی، از ابداعات این مؤسسه است. درحال حاضر، نهاد ضمانت در مالزی علاوه بر تضمین وام و ارائه تسهیلات مالی، خدماتی مانند مشاوره در حوزه‌های تأمین مالی و توسعه کسب‌وکار، اطلاعات اعتباری و رتبه‌بندی اعتباری را نیز ارائه می‌دهد. سازمان تأمین مالی مخاطره‌آمیز مالزی (MDV) نیز از جمله سازمان‌های تأمین مالی در بخش بانکی است که تسهیلات مالی را برای پروژه‌های صنعتی، خدمات عمومی و پروژه‌های زیرساختی بلندمدت فراهم کرده و دارایی‌ها، حقوق و سود پروژه را به‌عنوان وثیقه می‌پذیرد. این سازمان نیز در طرحی با نام سیاست مسیر سبز (۲۴) از شرکت‌های کوچک و متوسط فعال در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات، زیست فناوری، فناوری‌های سبز و سایر بخش‌های با نرخ رشد بالا، از طریق اعطای مشقوق‌های خاص حمایت می‌کند؛ مشقوق‌هایی مانند وام با نرخ بهره پارانهای، معافیت مالیاتی، کمک‌های دولتی و اعطای امتیازات خاص. در بخش غیربانکی، وظیفه تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط بر عهده مؤسسات مالی غیربانکی از قبیل شرکت‌های سرمایه‌گذاری مخاطره‌پذیر (۲۵) (VCC)، کارگزاری‌ها و شرکت‌های لیزینگ است. در مالزی، سرمایه‌گذاری در شرکت‌های نوپا و تازه تأسیس که پتانسیل رشد بالایی دارند، عمدتاً ازسوی صندوق‌های سرمایه‌گذاری مخاطره‌پذیر دولتی انجام می‌شود. این شرکت‌ها توسط

پیش‌روی اس‌ام‌ای‌ها قرار داده است. در بررسی تجربه موفق کشور مالزی، آنچه می‌تواند برای کشور ایران راه‌گشا باشد، مسئله وجود و تنوع شیوه‌های تأمین مالی، تنوع نهادهای مالی، فاصله‌گرفتن از تولیدات با ارزش افزوده پایین، وجود مؤسسه تضمین اعتبار، کارکرد فعال صندوق‌های سرمایه‌گذاری مخاطره‌پذیر و پیش‌بینی برنامه‌های حمایتی کارا با هدف توسعه این بنگاه‌هاست. همچنین توجه به توسعه سرمایه انسانی و ارتقای بهره‌وری از طریق تشویق نوآوری و تسهیل دسترسی بنگاه‌ها به فناوری‌های روز از جمله راهکارهای مؤثری است که می‌تواند در چارچوب نهادهای ایران نیز به کار گرفته شود.

تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی تهیه شده در: مرکز تحقیقات و بررسی‌های اقتصادی اتاق ایران. شهریور ۱۳۹۵

Small and Medium Sized Enterprises [1]
Organization for Economic Co-operation and Development [2]
Small and Medium Industries Development Corporation [3]
The National SME Development Council [4]
Breakout Strategy for Micro Enterprise [5]
SME Master Plan ۲۰۱۲-۲۰۲۰ [6]
SME Corp. Malaysia (SME Corporation Malaysia) [7]
The Financial Sector Blueprint (۲۰۱۱-۲۰۲۰) [۸]
The Financial Services Act ۲۰۱۳ [9]
Development Financial Institutions [۱۰]
SME Bank [۱۱]
Export-Import Bank of Malaysia [12]
Malaysian Industrial Development Finance [۱۳]
Bank Pertanian Malaysia [۱۴]
Bank Pembangunan Malaysia [۱۵]
Bank Kerjasama Rakyat Malaysia [۱۶]
Bank Simpanan Nasional [۱۷]
Credit Guarantee Corporation Malaysia [۱۸]
Bank Negara Malaysia [۱۹]
Credit Guarantee Corporation [۲۰]
Green Technology Financing Scheme [21]
Intellectual Property Financing Scheme [۲2]
Malaysia Debt Venture Organization [۲3]
Green Lane Policy [۲۴]
Venture Capital Corporations [2۵]
The Securities Commission Malaysia [۲6]
Access, Certainty, Efficiency [۲۷]
Equity Crowdfunding [۲۸]

وزیر نفت: رابطه ایران و الجزایر در اوپک راهبردی است

● وزیر نفت جمهوری اسلامی ایران گفت: رابطه ایران و الجزایر در سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) درازمدت، پایدار و راهبردی است. به گزارش وزارت نفت، «میزن زنگنه» دیروز در دیدار با «نورالدین بوطرفه»، وزیر انرژی الجزایر، در تهران افزود: ایران و الجزایر افزون بر همکاری در اوپک می‌توانند روابط دوجانبه خود را در بخش نفت، گاز و انرژی و دیگر بخش‌ها توسعه دهند؛ زنگنه تأکید کرد: «الجزایر، ایران را به‌عنوان وطن دوم خود بداند». وزیر انرژی الجزایر نیز در این دیدار گفت: ارتباطات ایران و الجزایر در چارچوب سازمان اوپک روابط مستحکم و خوبی است. به گفته بوطرفه، الجزایر در دوران تحریم همیشه پشتیبان و حامی ایران بوده است. الجزایر در شمال قاره آفریقا قرار دارد و وسیع‌ترین کشور در سواحل جنوبی مدیترانه و دومین کشور بزرگ آفریقا پس از سودان به‌شمار می‌رود و با کشورهای تونس، لیبی، نیجر، مالی، موریتانی، مغرب و جمهوری صحرای غربی همسایه است و مرزهای این کشور در شمال به دریای مدیترانه ختم می‌شود. قرار است نشست غیررسمی اعضای اوپک در حاشیه مجمع جهانی انرژی از پنجم تا هفتم مهرماه (۲۶ تا ۲۸ سپتامبر) در الجزایر برگزار شود.

رئیس سازمان برنامه و بودجه استان تهران:

۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی

● **ایرنا:** رئیس سازمان برنامه‌بودجه استان تهران با بیان اینکه در پسابرجام در قالب اقتصاد مقاومتی حدود دو میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در استان انجام شده است، گفت: پنجره واحد دستگاه‌های اجرایی ستاد سرمایه‌گذاری استان تهران وظیفه تسهیل سرمایه‌گذاری و رصد پیشرفت آنها را برعهده دارد. نعمت‌الله ترکی در نشست خبری خود با خبرنگاران که در محل سازمان برنامه‌بودجه استان تهران برگزار شد، افزود: ۱۰۵ پروژه دستگاه‌های اجرایی استان، نیز به منظور تحقق اقتصاد مقاومتی تا پایان سال به بخش خصوصی واگذار می‌شوند. وی تصریح کرد: عناوین این طرح‌ها در تارنمای سازمان برنامه‌بودجه استان قرار خواهد گرفت و به‌مرور از طریق برگزاری مناقصه به مردم واگذار خواهند شد.

اینترنت یک

ایست

دارای مجوز FCP به شماره ۱۶-۹۴-۱۰۵۰ از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

۱۵۴۴

www.asiatech.ir

ایست